

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritualia Qvadragesima, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

Exercitium XII. Sacramentum hoc sumentem liberare à peccatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59691)

EXERCITIVM XII.

Sacramentum hoc sumentem liberare à peccatis.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. **C**ONTEMPLARE fidelis Christiane, quid peccatum faciat in anima, & hinc intelliges, quanti momenti sit ab eo liberari. Primum anima, quæ per gratiam est DEI filia, per illud mancipium Diaboli constituitur, & iure omni regni caelestis, & æternæ beatitudinis, priuatur.

2. **C**ONSIDERA, Peccatum spoliare animam illa pulchritudine spiritali, propter quam DEO placet, & ab illo diligitur: eamque reddere tam deformem, ut DEVS illam à se repellat, tanquam rem maximè abominabilem sibiq; inimicam.

3. **E**XPENDERE tecum, diuinum hoc Sacramentum per gratiam, quam secum adfert, tollere peccatum, & liberare animam ab his & alijs malis innumeris, quorum peccatum causa est: & non modo animam à Dæmonis potestate in libertatem vindicare, sed etiam pristinam ei pulchritudinem restituere.

4. **C**ONSIDERA cæleste hoc Sacramentum, dum effectus hosce in anima operatus,

peratur, liberare in super hominem à multis laqueis & miserijs quibus inuoluuntur, qui in peccato & DEI offensa viuunt: atque inde fieri, quod, qui sacram Communionem frequentant, vt plurimum sint pacifici & virtutibus multis ornati.

5. REVOLE tecum, salutiferum hoc Sacramentum, non modò liberare à peccato præfenti, quia in eo reuera est Agnus ille qui tollit peccata mundi: Verùm etiam præferuare à futuro, quia illuminando & corroborando potentias humanas, facit vt homo fortius & efficacius resistat peccato,

COLLOQVIVM.

DVbium non est, Domine, inter omnes inimicos, qui nos molestant, nullum esse insolentiorum, nullum nocentiorum, nullum pestilentiorum quàm peccatum. Nam aliorum hostium, quando nos aggrediuntur, artes & ictus ita præuidere possumus, vt modò velimus, nihil nobis nocere queant. Scimus enim Dæmonis yersutia & artibus suis nihil aliud moliri, quàm vt nos circumueniat. Mundum falsa rerum apparentia, nihil aliud quærere, quàm vt ad vanitates suas nos alliciat. Carnem varijs blanditijs & illecebris nihil aliud

ma-

machinari, quàm vt ad fugacium voluptatum amplexum nos inducat. Sed peccatum quando animæ nostræ castellum ingreditur, nos excæcat, & sine præmonitione ictuum quos infligit, & artis qua vititur, pessimè & truculenter nos ferit ac vulnerat. Alij hostes non semper, sed aliquando bellum nobis moueat: at peccatum, sine requie, sine obsidione qua nos premit intermissione, continuò nos affligit, ita vt vnusquisque cum Propheta dicere possit. *Peccatum meum contra me est semper*: semper enim præliatur aduersum nos, semper dânum inferre molitur. Denique alij inimici sæpè quidem nos tentant, sed non relinquunt in nobis aliquam ad malum inclinationem veluti peccatum: de quo S. Paulus Apostolus conquerens dicebat: *Nô enim quod volo bonum hoc facio, sed quod nolo malum, hoc ago.* O S. Apostole, iuste id conquereris: quia non facere bonum, quod agnoueris: aut facere malum, quod oderis, propter malam inclinationem, quam peccatum inducit, est damnum inæstimabile. Hoc enim est quod Sapiens significauit, quando ait: *Lucerna impiorum peccatum*, quia vnum peccatum inclinat, & quasi demonstrat viam ad aliud. Eia Anima mea, vides modò, vires nostras admodum debiles

& infirmas, huius verò inimici nostri potentiam tam ingentem esse, vt ei nec resistere, nec eum superare valeamus. Necessarium igitur est, vt queramus aliquem, qui nos adiuuet, ac defendat: Quis autem esse possit aptior, quàm Seruator noster IESVS Christus, qui vt peccatum destrueret, de caelis venit in terram? Quis pro nobis fortius depugnare quibit, quàm is, qui mortem superauit, & è Diaboli manibus nos vindicauit? Accedamus ergo ad diuinum hoc Sacramentum, & cum Propheta dicamus: *Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus.* Ecce Anima mea, quam pulchrè consistit Christus in sacra Hostia, candidissimo serico circumdatus, vt pro nobis contra peccatum decertet? Sed aduerte necessarium esse vt & nos praeliamur, quia ipse nobiscum certando, pro nobis depugnat: tum autem nos verè praeliamur, quando ita peccatum odimus, vt quodlibet etiam damnum perpeti malimus, quàm vel minimum mortale peccatum admittere.

ORATIO.

Benignissime IESV, qui saluos facis sperantes in te, & non vis mortem peccatoris, sed magis vt conuertatur
& vi-

DE SAC. EVCHARISTIAE. 81

& viuat; Impertire mihi hanc gratiam, vt peccatum omne detester, & repellam à me, tanquam venenum, anima & corpori meo nocentissimum ac pestilentissimum. Fac Domine, vt millies vitam abicere malim, quàm te vel semel mortifero peccato offendere. Amen.

MIRACVLA.

IN Prompt. Discip. Exemp. 17. T. refertur: Senis, quæ Italiæ ciuitas est, maritum nobilis cuiusdam matronæ vita functum, post aliquot dies eidem in cubiculo, forma & totius corporis habitudine satis eleganti apparuisse. Sed erat Dæmō in corpore mariti. Matrona igitur mirum in modum exhilarata de mariti ad vitam reditu, loquebatur cum eo, brachijs stringebat, amplectebatur & deosculabatur, nec ab eo separari ac druelli quibat. Socrus verò metuens, ne fortè illusio aliqua subesset diabolica, quemadmodum reuera erat, totam rem cuidam Dominicanæ familiæ Sacerdoti enarrauit: is delata secum sub cappa pixide, in qua sacrum Christi corpus asseruabatur, venit ad ædes, cubiculumque ingressus, sacrosanctum Christi corpus protulit: Quo viso, confestim Diabolus fugam inijt, atq;

D 5 corpus

corpus quod informauerat, deseruit: corpus verò exanime prorsus fœtidum ac vermibus scatens humi prolapsum est. Ut autem de rei veritate certiores redderentur, miserūt extemplo quosdam qui sepulchrum examinarent, qui reſerata tumba corpus minimè reſererunt. Virtute igitur ſanctiſſimi huius Sacramenti, matrona hæc à multis laqueis & peccatis, quibus Dæmon eam innectere cogitabat, & etiam à mortis æternæ periculo, liberata fuit.

Venerabilis Beda *lib. 2. hiſt. Angliæ cap. 22.* memoriæ prodidit: Iuuenem quendam Anglum, cui nomen Imma, in bello captū & carceri mancipatum fuiſſe: quem Dominus vincitum, quouſque redimeretur cuſtodiri iuſſit. Sed quotidie tempore matutino, vincula ipſius nullo manum ad mouente ſoluebantur, atque adoleſcēs nō ſine ingenti omnium admiratione liber euadebat. Cognitum fuit poſtea, Sacerdotem quendam, qui adoleſcentis huius germanus erat, cū eū in prælio occubiſſe putaret, quotidie ſacroſanctum Miſſæ Sacrificium pro animæ illius à purgatorio liberatione obtuliſſe, atque ſub ſacræ Hoſtiæ & Calicis eleuatione, vincula ipſius ſoluta fuiſſe. Ex quo Sacramenti huius efficacia in animarum vinculis ſpiritualibus, hoc

DE SAC. EUCHARISTIAE. 83

hoc est, peccatis soluendis, liquidò patet,
quod vincula corporis soluere potuit.

DOCUMENTVM.

Vide Fili Sacrificij corporis & sanguinis Domini nostri IESV Christi virtutem & efficaciam, quod non modo è vinculis anima spiritualibus hominem eximit, sed etiam miraculosè corporum vincula soluit. Si tu etiam liberari vis, sacro Missæ officio singulariter addictus esto; quemadmodum adolescentem hunc fuisse credibile est, quandoquidem illius virtute, cum insigni miraculo, tantum beneficium promeruit.

Orabis pro omnibus seruis Christianis, & pro illis, qui malo suo exemplo, proximos scandalizant.